

Jauniausias Lietuvos viceministras: „Turime stengtis palaikyti ryšį su išvykusiu jaunimu“

28 – tiek metų yra jauniausiam Lietuvos Respublikos viceministrui Eitvydui Bingeliui. LR socialinės apsaugos ir darbo ministerijos viceministro pareigas eiti paskirtas jaunuolis į vyriausybinį sektorių atėjo iš Maltos ordino pagalbos tarnybos (maltiečių) generalinio sekretoriaus pareigų, praktiškai išmanydamas savanorystės, jaunimo ir socialinės politikos, nevyriausybinių organizacijų sferas.

Eitvydo Bingelio asm. archyvo nuotr.

Šiandien jaunimo ir skirtingų visuomeninės grupių gerai pažįstamas E. Bingelis kuruoja Europos Sąjungos struktūrinės paramos, Tarptautinių reikalų, Jaunimo, Socialinių paslaugų, Piniginės paramos skyrių veiklas ir, drauge su kolegomis, gręžiasi į emigravusius iš Lietuvos tautiečius ir laiko itin svarbiu Lietuvoje ir užsienyje gyvenančių lietuvių bendravimą.

Viceministras E. Bingelis gimė Kaišiadoryse (Kauno apskritis), tačiau augo Aukštadvaryje (Trakų raj.). Pasirinkęs statistikos studijas Vilniaus universitete, vėliau būsimasis aktyvus jaunimo politikos dalyvis studijavo tarptautinį verslą. Penkerius metus maltiečių generalinio sekretoriaus pareigas ėjęs E. Bingelis šiandien džiaugiasi galėdamas dirbti vienoje komandoje su LR socialinės apsaugos ir darbo ministru Linu Kukuraičiu ir neslepia didžiulio noro susitikti su savivaldybių gyventojais, jaunimo politikos įgyvendintojais bei išvykusiais ir gyvenančiais užsienyje lietuviais.

Bingelį kalbiname apie savanorystę, jaunimą Lietuvoje ir užsienyje, Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos formuojamą politiką, atvirus centrus ir erdves bei pirmąsias patirtis viceministro poste.

Eitvydai, ar Jums tapus viceministru, jaunimas pradėjo belstis į Jūsų duris?

Ne tik jaunimas. Jaunimas kol kas retai kreipiasi, galbūt dėl to, jog mūsų visuomenėje nėra įpratimo belstis į viceministro duris, tad kol kas aš beldžiuosi ir vykstu į savivaldybes norėdamas išgirsti kaip jose gyvena žmonės.

Pradėkime nuo vienos iš Jūsų kuruojamų sričių – jaunimo politikos. Kokie buvo Jūsų asmeniškai pirmieji prisilietimai prie jaunimo politikos, savanorystės?

Pirmasis rimtas susidūrimas įvyko prieš aštuonerius metus, man pradėjus studijuoti pasirinktą statistikos specialybę Vilniaus universitete. Žinoma, savanoriauti pradėjau dar mokykloje. Supratau, kad savanorystė nėra tik konkrečiai atliktas socialinis veiksmas, darbas. Tai – mokymasis per patirtį. Tai yra ir mano, kaip viceministro, atsakingo už Lietuvos jaunimo politikos formavimą, suvokimo pagrindas.

Kiek Lietuvoje yra jaunimo?

Norėčiau, kad būtų daugiau. Šiandien yra skaičiuojama vos 554 000. Nors statistiškai Europos mastu esame kažkur viduriuke, tačiau šie skaičiai nedžiugina. Iš visų jėgų turime stengtis palaikyti kontaktą su išvykusiu Lietuvos jaunimu. Kas, jeigu ne jie, toliau kurs mūsų valstybę?

Jei galėtumėte nupiešti Lietuvos jaunimo politikos portretą, koks jis būtų?

Telkiantis. Iš dar kol kas mažos patirties, tačiau galiu pasakyti, jog lankydamasis Lietuvos savivaldybėse susiduriu su skirtingais jaunimo ir savivaldos, bendruomenių atstovų požiūriais. Gaila, jog jaunimas mano, jog jo veiksmai savivaldoje – beprasmiški, jog jų nuomonė nieko nelemia. Na, žinoma, atsakydami į klausimą, kaip sekasi įgyvendinti jaunimo politiką savivaldybėje, ką veikia, dauguma su jaunimu dirbančių žmonių ima vardinti sporto renginius ir jais didžiuojasi. Tačiau į klausimą, ar yra atliekami poreikio tyrimai, ko nori jaunimas ir ko konkrečiai jam reikia, neatsakoma. Mes esame dar neišsivadavę iš požiūrio, jog jaunimui reikia renginių. Galiu patvirtinti, kad ne jie svarbiausi.

O kaip jaunimo politika atrodo Europos mastu?

Tenka daug keliauti ir galiu drąsiai teigti, kad Europoje skirtingose šalyse yra

skirtinga situacija jaunimo politikos srityse. Tarkim, kaimynai lenkai neturi nei Jaunimo reikalų tarybų (JRT), nei jaunimo reikalų koordinatoriaus. Šios funkcijos yra integruotos į švietimą. Lietuvai reikia kurti ne ką nors naujo, o sustiprinti esamą bazę. Erdvė, priemonės yra, trūksta tik didesnio noro ir resursų.

Kokie ryškiausi Jūsų pavyzdžiai iš apsilankymų savivaldybėse ir pokalbių apie jaunimo politiką?

1. Jaunimas išspardė suoliukus.
2. Jaunimo reikalų tarybos pirmininkas – 70-metis.

Visada sakau: kol skundžiamės, kad jaunimas spardo suoliukus, pabandykime prieš juos statydami juos paklausti, ar jie išties jiems reikalingi ir kur būtų geriausia juos statyti. T. y. savivaldos privalo įtraukti jaunimą į sprendimų priėmimą – savivaldos rinkimus, JRT veiklą. Tik tuo atveju išvengsime prieš tai minėtų pavyzdžių ir galėsime pasidžiaugti kitokia jaunimo situacija savivaldybėse.

Galiu papasakoti vieną nutikimą Kelmės savivaldybėje. Tarp susirinkusių į susitikimą su manimi žmonių buvo ir jaunimo. Nežinau, ar dauguma jų atėjo savo noru, tačiau buvo toks sportiniu kostiumu apsirengęs jaunuolis, kuris įdėmiai klausėsi, bendravo. Po susitikimo likau su juo pašnekėti. Į klausimą, ko tau trūksta, jis teigė norintis **viso labo darbo.** Ne pašalpų, o **darbo**. Manau, pavyzdys išties iškalbingas.

Atviri jaunimo centrai ir erdvės. Lietuvoje ši kryptis – itin vystoma ir sparčiai auganti. Ar einame į priekį?

Mums nereikalinga jaunimo politika, mums reikalinga kokybiška jaunimo politika. Tad tas spartus augimas – savotiškas vertinimas. Kol kas galiu pasakyti, kad visi šie centrai ir erdvės neatspindi kokybės. Mūsų ministerijos tikslas – kadencijos pabaigoje turėti bent po vieną jaunimo centrą kiekvienoje Lietuvos savivaldybėje – t.y. 60 stabiliai veikiančių ir kokybiškų jaunimo centrų.

Ar su jaunimu dirbama užtektinai?

Nepakankamai. Turime daugiau dirbti su jaunimo organizacijomis, savivalda. Mūsų ministerijos tikslas – sukurti tinkamą ir pakankamą finansavimą jaunimo sričiai.

Pakalbėkime apie po pasaulį išsibarsčiusį lietuvių jaunimą.

Judėjimas ir mobilumas išties yra geras reiškinys, nereikia jo bijoti. Tačiau itin svarbu negyventi iliuzijomis ir palaikyti betarpišką tarpusavio ryšį – juos išgirsti ir suprasti. Ministerijos komandoje stengiamės padaryti taip, kad jaunimas norėtų šeimas kurti Lietuvoje, – susigrąžinti lyderius.

Kaip tik šiuo metu bandome prisijungti prie iniciatyvos – rinkti iš Lietuvos išvykusių jaunuolių kontaktus ir užmegzti bei palaikyti su jais ryšį – išgirsti jų istorijas, kaip jiems sekasi, jų nuomonę skirtingais klausimais. Jau šią vasarą, liepos 6-12 dienomis, esu pakviestas Pasaulio lietuvių jaunimo sąjungos dalyvauti Suomijoje įvyksiančiame Pasaulio lietuvių jaunimo kongrese. Manau, yra daromi tam tikri žingsniai mūsų vyriausybės ir iš Lietuvos išvykusių tautiečių bendravimo istorijoje.

Ar pagrindinė terpė ryšio su lietuviais palaikymui yra socialiniai tinklai?

Taip, bent jau man kaip jaunam žmogui. Turime džiaugtis beribėmis bendravimo galimybėmis – jos tikrai sparčiai žengia į priekį. Džiaugiuosi sulaukdamas žinučių iš skirtingo amžiaus žmonių. Ir laikau šį bendravimo ir apsikeitimo informacija būdą efektyviausiu.

Kaip dar yra veikiama, siekiant spręsti sparčios lietuvių emigracijos problemas?

Girdėjome ne vieną siūlymą. Svarbu imantis bet kurių veiksmų nesukelti disbalanso visuomenėje.

Esame įtraukę konkrečias priemones į Vyriausybės planą, tačiau, žinoma, jos dar nėra baigtinės – taip greitai tam tikri veiksmai nevyksta. Ypač tokios problemos, kaip emigracija, turi būti sprendžiamos laipsniškai.

Žinoma, Jaunimo reikalų departamente (JRD) veikia pasaulio išeivių fondas – šiuo metu jie vykdo konkrečia veiklą šiuo, emigracijos, klausimu. Aišku, nereikia pamiršti, kad sudėtingiausias yra psichologinis smurtas ir finansinė padėtis. Mūsų valstybės tikslas neturi būti aukštas minimalus, o aukštas vidutinis atlyginimas.

Ką reikia daryti norintiems su Jumis pasidalinti savo patirtimis, problemomis ar džiaugsmas?

Susisiekti arba kviesti. Ne visada ir ne visur galiu dalyvauti, tačiau kai esu informuotas, tikimybė, kad atvyksiu, yra žymiai didesnė. Svarbu gyvai bendrauti ir

matyti, kaip gyvena lietuviai Lietuvoje ar užsienyje.

O kaip šiuo atveju elgtis užsienio jaunuoliams?

Taip pat kviesti mane į svečius. Užsienis – ne kliūtis. Juk ten irgi gyvena lietuviai, jaunimas. Vadinasi, tai man irgi aktualu. Galima susitarti dėl susitikimo ir kelionės metu.

————————

Kviečiame visus prisijungti prie iniciatyvos„Lietuva 4 000 000“:

https://www.4000000.lt/lt/apie-projekta/organizatoriai

Kalbino Evelina Kislych

pasauliolietuvis.lt

Mielai pasidalysime svetainėje ir žurnale skelbiamais tekstais ir nuotraukomis, tik prašome nurodyti informacijos šaltinį ir autorius.

SPAUDOS, RADIJO IR TELEVIZIJOS RĖMIMO FONDAS